



Ik dacht dat ik me nu wél thuis zou gaan voelen

Na een geleidelijke kennismaking besloot John bij Marieke in te trekken. Waarom nog langer wachten. Het ging goed met hen en de kinderen zouden vanzelf wennen. Wanneer je ook gaat samenwonen.... Het is altijd een periode van wennen voor kinderen.

Al snel merkte hij dat hij het gevoel had er niet bij te horen. De kinderen knuffelden met hun moeder, ruzieden met hun moeder, en hij nam daar geen deel aan. Hij had het gevoel dat dat niet kon.

Ook als hij rondkeek in huis: niets was van hem, alleen zijn kleding. Ze kochten samen een kastje en nog wat andere kleine spullen, zodat hij het gevoel had dat er ook iets van hem bij was. Toch bleef dat knagende gevoel van “niet thuis” zijn.

Ze trouwden en kochten samen een woning. Hij dacht dat alles nu was opgelost. Toch voelde hij zich niet vrij om te vragen aan haar kinderen om hun spullen op te ruimen. Te lange tijd had hij zich geschikt en zich nergens mee bemoeid, tegelijk ergerde hij zich steeds meer.

Enkele keren was het al gekomen tot een uitbarsting. Haar kinderen waren erg geschrokken van zijn boosheid. Ze begrepen het niet. Ook hadden ze geen idee wat ze allemaal nog meer “fout” deden in zijn ogen.

Toen hij mij vertelde van welk gedrag hij ook last had en vroeg ik: weten de kinderen dat ook? Hij had er nooit iets over gezegd. Zijn vrouw zei meteen: ik denk echt niet dat ze weten dat jij je daar aan stoort!

Zij had steeds het gevoel dat soort dingen voor hem te moeten zeggen, maar eigenlijk werd ze er ook een beetje moe van.... Ze had het gevoel steeds te moeten schipperen, met iedereen rekening te moeten houden.

Ik gaf hen een voorbeeld hoe dit soort dingen bespreekbaar gemaakt konden worden. Het loopt nu prima in hun gezin.

Mw. N. Timmermans-van de Kamp
Interpunctie, Smientdonk 2, 5467 CA Veghel
Privé ☎ 0413-310795 of 06-21.59.24.35. www.stief-gezin.nl
info@interpunctie.nl